

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201644
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519201644.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: D. D., nar. X.X.XXXX, Za vodou XX, XXX XX G. U., právne zastúpený: JUDr. Stanislav Lampart, Námestie sv. Mikuláša 29, 064 01 G. U. v konaní o zaplatenie 1.266,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. **P r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu žalobou podanou na súd dňa 28.11.2019 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.266,51 eur s prísl., nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných povinností z uzatvorenej zmluvy o pôžičke zo dňa 14.11.2013.

2. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu dňa 19.03.2020 podal vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedol, že so žalobou nesúhlasí a má zato, že nie je dôvodná. Uviedol, že pri uzatváraní pôžičky neobdržal zmluvu ani všeobecné obchodné podmienky. Preto sa nevie konkrétne vyjadriť k žalovanej sume. Žiadal, aby súd uložil žalobcovi predložiť zmluvu spolu so všetkými prílohami. Poukázal nato, že pri poskytnutej pôžičke 2.000,- eur mala byť splatená suma 3.800,- eur, čo vysoko prekračuje slušnú mieru. Žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu 2.310,84 eur. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v tlačive žiadosť je uvedená ročná úroková sadzba 32,00 % a priemerná hodnota RPMN 19,47 % čo považuje za neprimerané. Má zato, že zmluva bola uzatvorená v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako taká je neplatná.

3. Žalobca v podaní zo dňa 27.3.2020 uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. Žalovaný nebol v žiadnom spôsobe nútený k podpisu zmluvy a túto nepodpisal pod nátlakom. Má zato, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a o skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Žalobca má zato, že žalovaným uvádzané tvrdenia sú účelové v snahe spochybníť platnosť právneho úkonu. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu vo výške 32,00 % zdôraznil, že túto treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Poukázal na poslednú zmenu pred prijatím zákona č. 106/2014 Z.z. ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov, vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z.z. a ako aj na dôvodovú správu k tomuto zákonu. Žalobca vzhľadom nato, že zmluva bola uzatvorená pred dátumom

1.6.2014 je bez právneho významu skúmania odplaty za poskytnutú pôžičku. Žiadal aby súd žalobe vyhovel v zmysle žalobného petitu.

4. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 7.4.2020 uviedol, že je síce pravdou, že k zmene legislatívy došlo zákonom č. 106/2014 Z.z., avšak tento zákon bol prijatý ako reakcia na dovtedajšie nekalé praktiky v obdobných prípadoch. Aj z dôvodovej správy k uvedenej novele jednoznačne vyplýva, že dovtedajšia prax bola nesprávna a touto novelou zákonodarca nezákonné praktiky upravil. Má zato, že už len táto skutočnosť sama o sebe spochybňuje uplatňovaný nárok. Žalovaný ďalej uviedol, že predmetný právny úkon je podľa jeho názoru od počiatku absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi.

5. Súd uznesením sp. zn. 6Csp/86/2019 zo dňa 27.7.2020 pripustil aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátenej názov: VÚB, a.s. vstúpil ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili svojou neprítomnosťou ospravedlnili, preto súd vec prejednal v ich neprítomnosti s poukazom na ustanovenie § 180 CSP. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na svojej skutkovej a právnej argumentácii. Poukázal na to, že žalovanému bola poskytnutá suma v období, keď bol v zložitej sociálnej situácii a bol nútený si požičať finančné prostriedky. Opätovne uviedol, že žalovaný nedisponuje zmluvou a preto sa nevie vyjadriť konkrétnym náležitostiam zmluvy, avšak je toho názoru, že ide o formulárovú zmluvu. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5Csp/7/2020.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a po vyhodnotení dôkazov, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

7. Žalovaný a právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.; dňa 14.11.2020 podpísali listinu žiadosť o poskytnutie pôžičky, kde v bode IV. (požadovaná pôžička) sú uvedené tieto údaje: pôžička 2.000,- eur, počet splátok 60, splátka 62,38 eur, sadzba poistenia 2,9 %, mesačná výška poistenia 1,81 eur, splátka s poistením 64,19 eur, celková suma pôžičky 3.742,80 eur, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 12/2018, celkové náklady spotrebiteľa 1.742,80 eur, ročná úroková sadzba 32,00 %, RPMN 32,00 %, priemerná hodnota RPMN 19,47 %.

8. Z prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaný zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 2.310,84 eur. Právny predchodca žalobcu dňa 26.2.2017 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 192,57 eur a upozornil ho, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetnú predžalobnú upomienku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote. Na dňa 22.4.2017 právny predchodca žalobca oznámil obžalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a uviedol, že dlžná čiastka predstavuje sumu 1.266,67 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

10. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

11. Podľa § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

12. Podľa § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie

zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

16. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k právnomu záveru:

26. Súd posúdil predmetnú zmluvu o pôžičke v zmysle ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o pôžičke je v tomto prípade aj spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

27. V zmysle bodu VII. Žiadosti o poskytnutie pôžičky - bod 3 posledná veta cit.: „neoddeliteľnou súčasťou Žiadosti a po jej akceptácii Zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky, formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Formulár informácie o finančnom sprostredkovaní“. Žalovaný už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 19.3.2020 (č. l. 59) uvádzal že neobdržal zmluvu ani všeobecné obchodné podmienky. Žalobca na túto skutočnosť žiadnym spôsobom nereagoval a ani nepredložil súdu akceptáciu Zmluvy, tak ako to je uvedené v bod VII. Žiadosti o poskytnutie pôžičky.

28. Zmluva vo všeobecnosti je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán. Pre posúdenie okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretia je podstatný právny úkon prijatia návrhu zmluvy, tzv. akceptácia. Prijatím návrhu sa rozumie včas urobený prejav vôle zmluvnej strany, ktorej bol návrh určený, že s návrhom zmluvy súhlasí bez výhrad, dodatkov, obmedzení alebo iných zmien. Je dôležité, aby akceptant, ktorý návrh zmluvy prijíma, neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo iné výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu a zároveň by išlo o nový návrh resp. protinávrh. V takom prípade dochádza k zámene postavenia navrhovateľa a akceptanta a k uzavretiu zmluvy by mohlo dôjsť len za okolnosti, že pôvodný navrhovateľ teraz ako akceptant prijíma nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant, teraz navrhovateľ, pri zachovaní podmienky úplného súhlasu oboch strán po obsahovej stránke (pozri napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/235/2018-71 zo dňa 23.05.2019).

29. Preto s poukazom na uvedený skutkový a právny stav súd dospel k záveru, že nedošlo k riadnemu uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a jeho písomné prijatie, pričom žalobca súdu nepreukázal (a ani netvrdil), že si splnil povinnosť v zmysle bodu VII. posledná veta Žiadosti a doručil žalovanému akceptáciu žiadosti zmluvy o pôžičku. V konaní nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán.

30. Možno teda konštatovať, že medzi účastníkmi zmluvy došlo k uzavretiu zmluvy s obsahom podstatných náležitostí zmluvy o úvere, avšak iba konkludentne, keď následne na jej základe došlo i k poskytnutiu finančných prostriedkov. Keďže však k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu nedošlo v písomnej forme, je potom potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má žalobca nárok len na vrátenie istiny úveru, ktorá bola žalovanému poskytnutá.

31. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal i opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným nespĺňa všetky

povinné náležitosti vyžadované ZoSÚ reflektujúc jeho eurokonformný výklad v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

32. V žiadosti o poskytnutie pôžičky v bode IV. - požadovaná pôžička je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 32 %. Súd je toho názoru, že takýto úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózný spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 137/2003). Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci november 2013 pri úveroch od 1 roku do 5 rokov na úrovni 11,27% ročne (<<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>). Výška úrokov 32 % ročne uvedená v žiadosti podstatne (takmer 3 krát) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci november 2013. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky.

33. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 32 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 41 OZ neplatná.

34. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bol i údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že predmetná zmluva - žiadosť o poskytnutie pôžičky tento údaj neobsahuje. Účelom tohto zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný ako dlho je povinný splácať úver a preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve časovo (dátumovo) špecifikoval konečnú splatnosť úveru, ktorú určí na základe vstupných údajov (dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). V zmluve - žiadosti je konečná splatnosť určená len ako - 12/2018 bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere / pôžičke neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s inými v spotrebiteľskej zmluve dostupnými údajmi. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania. Táto skutočnosť má za následok, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len

na vrátenie poskytnutej istiny. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné plnenie vo výške 2000,- eur, pričom žalovaný v zmysle prehľadu zaplatil žalobcovi sumu 2310,84 eur, teda zaplatil viac ako mal. Vzhľadom na túto skutočnosť súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol:

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Žalovaný mal v konaní plný úspech, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd tak v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262, ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.